

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I forbindelse med vedtagelsen af Finansloven for 1997 blev det besluttet, at sundhedsministeren skulle søge at indgå en aftale med medicinindustrien om nedsættelse af medicinpriserne. Aftalen skulle sikre en reduktion i sygesikringens udgifter til medicintilskud på 150 mio.kr. i 1997 og 200 mio. kr. i 1998 og fremefter.

På denne baggrund har Sundhedsministeriet ført forhandlinger med medicinindustriens brancheforeninger, MEFA (de danske producenter), MEDIF (de udenlandske producenter), BFID (de generiske producenter i Danmark) og PAL (parallelimportørerne af lægemidler).

Det har ikke været muligt at opnå enighed om en aftale, der på den ene side sikrer den offentlige besparelse, og på den anden side ikke på længere sigt risikerer at svække konkurrencen på lægemiddelmarkedet. Regeringen har under forhandlingerne lagt vægt på, at de prisnedsættelser, der kunne aftales, for størstedelens vedkommende skulle være generelle og jævnt fordelt over det samlede sortiment. Regeringen har ikke ønsket at medvirke til en aftale om prisnedsættelser, der kunne fordeles frit af den enkelte virksomhed efter en konkret vurdering af konkurrencesituationen for det enkelte præparat. Det er regeringens vurdering, at en sådan aftale nok kunne give en øjeblikkelig besparelse, men at den på længere sigt ville være til skade for konkurrencen på lægemiddelmarkedet og dermed for bestræbelserne på at dæmpe væksten i de offentlige medicinudgifter.

Det kan opgøres, at det lægemiddelsortiment, der blev solgt i 1994, blev ca. 480 mio.kr. billigere i aftaleperioden. Forklaringen er dels prisaftalen dels de konkurrencebetingede prisnedsættelser. Det er Sundhedsministeriet vurdering, at størstedelen af prisfaldet skyldes øget konkurrence fra parallelimport og kopipræparater.

Sygesikringens udgifter er alligevel steget i aftaleperioden, om end væksten i udgifterne er aftaget i forhold til tidligere år. Udgifterne steg ca. 5,2 pct. i 1995 og ca. 2,5 pct. i 1996, hvor udgifterne blev godt

3,7 mia.kr. Grunden til, at udgiftsvæksten er aftaget, er dels de faldende priser dels de nedsættelser af tilskudssatserne, der er gennemført bl.a. for antibiotika. Hvis ikke tilskuddet til antibiotika var blevet sat ned den 1. januar 1996, ville udgifterne i 1996 være steget med omkring 5 pct.

Årsagen til, at sygesikringens udgifter fortsat stiger trods faldende priser, skal findes i et voksende forbrug af tilskudsberettigede lægemidler og især af nye og dyrere lægemidler. Dette behandlingsskift har betydning, at den gennemsnitlige behandlingspris pr. DDD (Defineret Døgn Dosis) er steget trods det generelle prisfald. Selvom det lægemiddelsortiment, der blev omsat i 1994, kunne købes billigere i 1996, stiger udgifterne som følge af forbrugsforskydninger mod dyrere præparater.

Københavns Universitet har for Sundhedsministeriet, MEFA og MEDIF gennemført en undersøgelse af de danske lægemiddelpriser i en international sammenhæng. I undersøgelsen opgøres prisen på et medicinforbrug som det danske i en række andre europæiske lande.

Undersøgelsen konkluderer bl.a., »at det danske prisniveau er i den høje ende af den europæiske skala, således som denne er belyst ved det givne udvalg af lande. Dette var vel også forventet, og det bekræfter indtrykket fra tidligere undersøgelser såvel som de mere intuitive fornemmelser af sammenhængene. Den væsentlige nye information, der kan afledes af vor undersøgelse, er imidlertid den forholdsvis beskedne spredning af tallene.«

Den prisaftale, Sundhedsministeren og medicinindustrien indgik i 1995, udløber den 1. april 1997. Fra den dag bortfalder derfor det aftalte loft over de danske medicinpriser. Det vil utvivlsomt føre til betydelige prisstigninger på de præparater, der bl.a. som følge af fortsat patentbeskyttelse ikke er udsat for konkurrence. Det er derfor regeringens opfattelse, at det af hensyn til det offentlige og patienternes medicinudgifter vil være uforvarsligt at give priserne fri fra den første april 1997. Regeringen havde foretrukket en ny aftale til afløsning af den gældende. Da det ikke var muligt at indgå en for regeringen tilfredsstillende aftale, finder regeringen det påkrævet at frem-